

РЕЦЕНЗИЯ

във връзка с обявения от Шуменския университет „Епископ Константин Преславски“ конкурс за редовен професор по професионално направление 2. 1. Филология (Теория и история на литературата)

От подадените документи е видно, че единствен кандидат за конкурса е доц. д-р Евдокия Борисова. Тя предлага за рецензиране 3 монографии, едната от които („Литературите ни. Романът на Изтока със Запада в балканските литератури“, 2017) е представена като основен хабилитационен труд, 55 студии и статии, 7 рецензии и 3 учебни пособия.

Особеност на цялата продукция, предвидена за рецензиране е, че много от трудовете взаимно отекват един в друг, а в някои случаи цели пасажии от един текст са вградени в друг. Такъв например е случаят с текста „Епигони и класици“ (2014), който е погълнал по-ранния „Един Йовков разказ намира своята книга“ (2010). Подобна е и ситуацията с двата обемни текста „Голямото четене и канонът“ и „Литературен канон и четене. Кампанията „Голямото четене“, които са публикувани в една и съща година (2009) и се отличават с леки стилистични промени.

От друга страна, някои студии и статии, предложени за рецензиране, в обемни свои чести повтарят раздели от монографии, които също са в списъка. Например самостоятелни текстове, посветени на творчеството на Орхан Памук, представляват или вариации на раздели от книгата „На ръба на Изтока и Запада. Романите на Орхан Памук“ (2011), или буквално

преповтарят нейни части. Такива са например текстовете „Музеите на нашата изгубена невинност“ (2009), „Просвещенският проект Орхан Памук“ (2010), „Руските дилеми на Орхан Памук“ (2011), „Орхан Памук – палинодии и литературни диалози“ (2012) и др.

Тук е мястото все пак да се отбележи, че текстовете, посветени на този изключителен писател, са написани с вдъхновение и компетентност, като в изследователския разказ ясно личи пристрастието на авторката към творчеството на Орхан Памук. И още нещо – книгите за Орхан Памук ясно демонстрират спецификата на писмото на Е. Борисова. Нейните публикации са симпатични със своята емоционална ангажираност, със стремежа анализът да прелива в разказ за читателското вълнение, с бягството от наукообразната маниерност. В много отношения изложението в разглежданите трудове е на границата между научния и художествения текст, което според мен е положително явление в съвременното българско литературознание, задръстено от маниерни и тежки за четене текстове, които в много случаи не казват нищо ново.

Що се отнася до повторенията на части от текстове, те не накърняват общите позитивни впечатления, понеже обемът на приложените публикации далеч надхвърля изискванията на конкурса. Това се отнася и за забелязания брой цитирания, за ръководството на докторанти и за аудиторната заетост. Тези количествени критерии са допълнени от принадлежната стойност на предложените за рецензиране текстове, които са интересни не само като формулирани тези и предложени констатации, но и като образци на един специфичен индивидуален стил, който отличава цялата продукция на кандидатката.

Използвам тази формулировка, защото съм длъжен още тук да отбележа, че доц. д-р Борисова притежава дарбата на разказвач. Тя е автор